

[**MIEKTAĆ** *vb impf*

miektać a. miekceć.

part praes act miekcąc.

Sł stp, Cn brak.

*Migotać, mienić się: Tām więc látaią [pszczoły] iedną drugą trąćaiąc/ miekcąc fkrzydłami Cresc
1571 [603] (Linde).*

Formacja współrzenna: miekceć się.

Cf MIEKCAĆCY, MIEKCENIE

FP